

WIJ **W**ILLEM **A**LEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

**Besluit van
tot wijziging van het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen,
beleggerscompensatie en depositogarantie Wft, het Besluit bekostiging
financieel toezicht 2019 en het Besluit prudentiële regels Wft
in verband met aanpassing van het financieringsmodel van het
beleggerscompensatiestelsel (Wijzigingsbesluit beleggerscompensatiestelsel)
[KetenID W GK28242]**

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën van [• ...], [• kenmerk], directie Financiële Markten;

Gelet op de artikelen 3:72, vijfde lid, 3:259, derde en vierde lid, 3:259b, derde lid, van de Wet op het financieel toezicht en de artikelen 5, tweede lid, en 15, derde tot en met vijfde lid, van de Wet bekostiging financieel toezicht 2019;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van [•...], nr. [•...]);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Financiën van [• ...], [• kenmerk], directie Financiële Markten;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het **Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft** wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 7k wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid worden in de alfabetische rangschikking drie definities ingevoegd, luidende:

Beleggers Compensatiefonds: het fonds bedoeld in artikel 15, eerste lid;

betalingsonmachtige financiële onderneming: een financiële onderneming waar het beleggerscompensatiestelsel op van toepassing is ingevolge artikel 8 van dit besluit en ten aanzien waarvan de Nederlandsche Bank een besluit heeft genomen als bedoeld in artikel 3:260, eerste lid, van de wet;

gedekte belegging: een vordering die gedekt wordt uit hoofde van het

beleggerscompensatiestelsel;

richtlijn beleggerscompensatiestelsels: richtlijn 97/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 maart 1997 inzake de beleggerscompensatiestelsels;

Stichting Beleggers Compensatiefonds: de Stichting Beleggers Compensatiefonds, bedoeld in artikel 3:259b, eerste lid, van de wet;

2. De definitie van "uitvoeringsverordening rapportage kapitaalvereisten" komt te luiden:

uitvoeringsverordening rapportage kapitaalvereisten: Uitvoeringsverordening (EU) nr. 2021/451 van de Commissie van 17 december 2020 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen voor de toepassing van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de rapportage aan de toezichthoudende autoriteit door instellingen en tot intrekking van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 680/2014.

3. Het tweede lid alsmede de aanduiding '1.' voor het eerste lid vervallen.

B

Artikel 8, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel a wordt "op grond van artikel 2:97, eerste lid, onderdeel c, van de wet" vervangen door "door toepassing van artikel 2:13 of 3:33 van de wet".

2. In onderdeel b wordt "voor zover het betreft het beheren van individuele vermogens" vervangen door "indien het de beheerder van een icbe op basis van artikel 2:69c, tweede lid, aanhef en onderdeel a, van de wet is toegestaan individuele vermogens te beheren" en wordt "voor zover het betreft het verrichten van de activiteiten of het verlenen van de diensten, bedoeld in artikel 2:67a, tweede lid," vervangen door "indien het de beheerder op grond van artikel 2:67a, tweede lid, aanhef en onderdeel a, is toegestaan individuele vermogens te beheren".

3. In onderdeel c wordt "op grond van artikel 2:97, eerste lid, onderdeel b, van de wet" vervangen door "door toepassing van artikel 3:110, vijfde lid, van de wet".

C

In artikel 10, tweede lid, wordt "artikel 3:260, tweede lid, van de wet" vervangen door "artikel 3:260, eerste lid, van de wet".

D

Artikelen 11 tot en met 17a komen te luiden:

Artikel 11

1. De vergoedingen uit hoofde van het beleggerscompensatiestelsel als gevolg van betalingsonmacht van een bank, die de Nederlandsche Bank op grond van de artikelen 25 en 26 vaststelt, worden uitgekeerd ten laste van de Stichting Beleggers

Compensatiefonds.

2. De Stichting Beleggers Compensatiefonds maakt de benodigde financiële middelen voor de vergoedingen, bedoeld in het eerste lid, onverwijld beschikbaar voor uitkering.
3. Het bedrag dat ingevolge het tweede lid beschikbaar wordt gesteld voor uitkering, komt niet ten laste van de op dat moment beschikbare financiële middelen in het Beleggers Compensatiefonds. Het bedrag wordt betaald door de Stichting Beleggers Compensatiefonds uit buitengewone bijdragen van banken als bedoeld in artikel 8, eerste lid, met uitzondering van de betalingsonmachtige financiële onderneming.
4. De bijdrageverplichting, bedoeld in het derde lid, ontstaat op het tijdstip waarop de Nederlandsche Bank op grond van artikel 3:260, eerste lid, van de wet heeft besloten tot het in werking stellen van het beleggerscompensatiestelsel voor een betalingsonmachtige bank. Banken die na dat tijdstip niet langer voldoen aan de in artikel 8, eerste lid, genoemde criteria, blijven de bijdrage verschuldigd.
5. De Nederlandsche Bank kan op verzoek van een groep banken bepalen dat een tot deze groep behorende bank, die in het verzoek dient te worden aangewezen, alle door de tot deze groep behorende banken in totaal verschuldigde bijdragen betaalt. De Nederlandsche Bank voldoet in elk geval aan het verzoek indien de tot de groep behorende banken zijn geconsolideerd in de balans van de aangewezen bank.
6. De bijdrage van banken die zijn aangesloten bij een centrale kredietinstelling wordt in één bedrag betaald door de centrale kredietinstelling.
7. De Nederlandsche Bank kan bepalen dat bijdragen als bedoeld in het derde lid die lager zijn dan een door haar vast te stellen bedrag, niet hoeven te worden voldaan.

Artikel 12

1. De Nederlandsche Bank stelt de hoogte van de aan de Stichting Beleggers Compensatiefonds verschuldigde buitengewone bijdrage van banken, bedoeld in artikel 11, derde lid, vast overeenkomstig bijlage AA, tweede deel, bij dit besluit.
2. De Nederlandsche Bank kan een of meer voorlopige bijdragen vaststellen. Deze voorlopige bijdragen worden door de banken, bedoeld in het eerste lid, als voorschot betaald aan de Stichting Beleggers Compensatiefonds. Betaalde voorschotten worden met de definitieve bijdragen verrekend. Banken als bedoeld in het eerste lid voldoen de voorschotten binnen een door de Nederlandsche Bank vastgestelde termijn.

Artikel 13

1. De vergoedingen uit hoofde van het beleggerscompensatiestelsel als gevolg van betalingsonmacht van een financiële onderneming als bedoeld in artikel 8 die geen bank is, die de Nederlandsche Bank op grond van de artikelen 25 en 26 vaststelt, worden uitgekeerd ten laste van de Stichting Beleggers Compensatiefonds. Deze vergoedingen worden voldaan uit de beschikbare financiële middelen in het Beleggers Compensatiefonds.
2. De Stichting Beleggers Compensatiefonds maakt de benodigde financiële middelen voor de in het eerste lid vastgestelde vergoedingen onverwijld beschikbaar voor uitkering.
3. Indien de beschikbare financiële middelen in het Beleggers Compensatiefonds ontoereikend zijn om de vastgestelde vergoedingen te voldoen en de doelomvang, bedoeld in artikel 16, eerste lid, niet was bereikt op het tijdstip waarop de Nederlandsche Bank op grond van artikel 3:260, eerste lid, van de wet heeft besloten tot

het in werking stellen van het beleggerscompensatiestelsel voor de betalingsonmachtige financiële onderneming die geen bank is, wordt het tekort tot het bedrag van de doelomvang betaald door de Stichting Beleggers Compensatiefonds uit buitengewone bijdragen van de financiële ondernemingen bedoeld in artikel 8, die geen bank zijn en met uitzondering van de betalingsonmachtige financiële onderneming, met inachtneming van artikel 14.

4. Het na de toepassing van het eerste en derde lid eventueel resterende tekort wordt betaald door de Stichting Beleggers Compensatiefonds uit buitengewone bijdragen van alle financiële ondernemingen bedoeld in artikel 8, met uitzondering van de betalingsonmachtige financiële onderneming, met inachtneming van artikel 14.

5. De bijdrageverplichtingen, bedoeld in het derde en vierde lid, ontstaan op het tijdstip waarop de Nederlandsche Bank op grond van artikel 3:260, eerste lid, van de wet heeft besloten tot het in werking stellen van het beleggerscompensatiestelsel voor de betalingsonmachtige financiële onderneming die geen bank is. Financiële ondernemingen die na dat tijdstip niet langer voldoen aan de in artikel 8, eerste lid, genoemde criteria, of waarop artikel 8, tweede lid, van toepassing wordt, blijven de bijdrage verschuldigd.

6. De Nederlandsche Bank kan op verzoek van een groep financiële ondernemingen bepalen dat een tot deze groep behorende financiële onderneming, die in het verzoek dient te worden aangewezen, alle door de tot deze groep behorende financiële ondernemingen in totaal verschuldigde bijdragen betaalt. De Nederlandsche Bank voldoet in elk geval aan het verzoek indien de tot de groep behorende financiële ondernemingen zijn geconsolideerd in de balans van de aangewezen financiële onderneming.

7. De bijdrage van banken die zijn aangesloten bij een centrale kredietinstelling wordt in een bedrag betaald door de centrale kredietinstelling.

8. De Nederlandsche Bank kan bepalen dat bijdragen als bedoeld in het derde of vierde lid die lager zijn dan een door haar vast te stellen bedrag, niet hoeven te worden voldaan.

Artikel 14

1. De Nederlandsche Bank stelt de hoogte van de aan de Stichting Beleggers Compensatiefonds verschuldigde buitengewone bijdrage van financiële ondernemingen, bedoeld in artikel 13, derde en vierde lid, vast overeenkomstig bijlage AA, tweede deel, bij dit besluit.

2. De Nederlandsche Bank kan een of meer voorlopige bijdragen vaststellen. Deze voorlopige bijdragen worden door de financiële ondernemingen, bedoeld in het eerste lid, als voorschot betaald aan de Stichting Beleggers Compensatiefonds. Betaalde voorschotten worden met de definitieve bijdragen verrekend. Financiële ondernemingen als bedoeld in het eerste lid voldoen de voorschotten binnen een door de Nederlandsche Bank vastgestelde termijn.

Artikel 15

1. De Stichting Beleggers Compensatiefonds draagt zorg voor het beheer en de instandhouding van een fonds dat is bestemd voor uitkeringen ingevolge het beleggerscompensatiestelsel.

2. De Nederlandsche Bank is bevoegd om de statuten van de Stichting Beleggers Compensatiefonds te wijzigen.

3. Op de taakuitoefening van de Stichting Beleggers Compensatiefonds zijn de artikelen 20, 23 eerste en tweede lid, en 41, eerste lid, van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat voor "Onze Minister" wordt gelezen: de Nederlandsche Bank. De Nederlandsche Bank stelt Onze Minister onverwijld in kennis van door haar getroffen voorzieningen als bedoeld in artikel 23, eerste lid, van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen.
4. De Stichting Beleggers Compensatiefonds legt verantwoording af over haar taakuitoefening met overeenkomstige toepassing van de artikelen 18, eerste lid, met uitzondering van de laatste volzin, 26, 34, eerste lid, en 35, eerste lid, van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen, met dien verstande dat voor "Onze Minister" wordt gelezen: de Nederlandsche Bank.

Artikel 16

1. Het Beleggers Compensatiefonds wordt gevormd door bijdragen van de financiële ondernemingen bedoeld in artikel 8 die geen bank zijn en heeft ten minste een doelomvang die gelijk is aan 0,3% van het bedrag van de waarde van de gedekte beleggingen van die financiële ondernemingen.
2. Financiële ondernemingen die geen bank zijn en op wie het beleggerscompensatiestelsel ingevolge artikel 8 van toepassing wordt, betalen in het jaar van toetreding eenmalig een toetredingsbijdrage aan de Stichting Beleggers Compensatiefonds. De hoogte van deze toetredingsbijdrage wordt vastgesteld aan de hand van bijlage AA, derde deel, bij dit besluit. Deze financiële ondernemingen zijn in het jaar van toetreding geen bijdragen als bedoeld in het eerste lid verschuldigd. De Nederlandsche Bank kan bepalen dat de toetredingsbijdrage in termijnen mag worden betaald.
3. Indien in enig kalenderjaar de omvang van de beschikbare financiële middelen in het Beleggers Compensatiefonds niet ten minste gelijk is aan de doelomvang, genoemd in het eerste lid, stelt de Nederlandsche Bank de omvang van de bijdragen, bedoeld in het eerste lid, vast aan de hand van bijlage AA, eerste deel, bij dit besluit. De in het eerste lid bedoelde financiële ondernemingen betalen deze bijdragen aan het Beleggers Compensatiefonds.
4. De Nederlandsche Bank kan bepalen dat bijdragen als bedoeld in het eerste lid die lager zijn dan een door haar vast te stellen bedrag, niet behoeven te worden voldaan.
5. Indien de omvang van de beschikbare financiële middelen in het Beleggers Compensatiefonds de doelomvang overschrijdt anders dan in een situatie als bedoeld in artikel 29, kan de Nederlandsche Bank na overleg met de Stichting Beleggers Compensatiefonds besluiten het meerdere naar rato van de gedekte beleggingen ten laste van de Stichting Beleggers Compensatiefonds uit te keren aan de financiële ondernemingen bedoeld in het eerste lid.

Artikel 17

1. Het in enig kalenderjaar door een financiële onderneming als bedoeld in artikel 8, ingevolge artikel 11, vierde lid, artikel 13, vijfde lid, en artikel 16, derde lid, in totaal te betalen bedrag, is niet groter dan 3% van haar eigen vermogen op de relevante peildatum genoemd in bijlage AA. Een eventueel excedent wordt in het volgende kalenderjaar geïnd.

2. Indien de solvabiliteitspositie of liquiditeitspositie van een bank, of de solvabiliteitspositie van een financiële onderneming als bedoeld in artikel 8 die geen bank is daartoe aanleiding geeft, kan de Nederlandsche Bank voor die bank of financiële onderneming een lager percentage dan genoemd in het eerste lid vaststellen.
3. Voor het geval dat de in artikel 11 vierde lid, of artikel 13, vijfde lid, bedoelde bijdragen niet tijdig beschikbaar of ontoereikend zijn, kan de Stichting Beleggers Compensatiefonds overeenkomsten aangaan tot het verkrijgen van financiering van derden. De overeenkomsten behoeven de voorafgaande instemming van Onze Minister.

Artikel 17a

1. Voor het vaststellen van de ingevolge deze paragraaf door financiële ondernemingen als bedoeld in artikel 8 verschuldigde bijdragen, worden in aanmerking genomen de gedekte beleggingen van de financiële onderneming zoals vermeld in de staten, bedoeld in artikel 130, veertiende lid, van het Besluit prudentiële regels Wft, die de financiële onderneming in de voorafgaande rapportageperiode heeft overgelegd. Indien er zich een omstandigheid voordoet waardoor deze staten niet geschikt zijn voor de vaststelling van de betreffende bijdragen, zoals bijvoorbeeld het geval kan zijn bij toetreding of een uitkeringssituatie, kan de Nederlandsche Bank een separate rapportage opvragen.
2. Indien een financiële onderneming niet tijdig de staten heeft overgelegd, schat de Nederlandsche Bank de omvang van de gedekte beleggingen en stelt zij op basis van deze schatting de bijdrage vast.
3. Indien de gegevens waarop de vaststelling van de hoogte van ingevolge deze paragraaf door een financiële onderneming verschuldigde bijdrage als gevolg van een herrapportage door de financiële onderneming aangepast worden, kan de Nederlandsche Bank op basis van die herrapportage de hoogte van de bijdrage voor een bepaalde periode opnieuw vaststellen voor die financiële onderneming.

E

Artikel 24 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid wordt in de aanhef "in door haar te bepalen landelijke nieuwsbladen" vervangen door "in een of meer door haar te bepalen landelijke nieuwsbladen en in een of meer andere geschikte media- en communicatiekanalen" en wordt in onderdeel a "geeft" vervangen door "heeft".
2. In het vierde lid wordt "tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de aanvrager in verzuim is" vervangen door "tenzij de aanvrager redelijkerwijs niet in staat is geweest om zijn aanvraag tijdig in te dienen".

F

In artikel 25, tweede lid, wordt "de betalingsonmacht constateerde" vervangen door "op grond van artikel 3:260, eerste lid, van de wet heeft besloten tot het in werking stellen van het beleggerscompensatiestelsel".

G

In artikel 26, tweede lid, wordt "de betalingsonmacht bij de financiële onderneming constateerde" vervangen door "op grond van artikel 3:260, eerste lid, van de wet heeft besloten tot het in werking stellen van het beleggerscompensatiestelsel".

H

Artikel 27 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Een vergoeding op grond van het beleggerscompensatiestelsel wordt zo spoedig mogelijk uitbetaald, doch in elk geval binnen drie maanden nadat de vergoeding ingevolge de artikelen 25 en 26 door de Nederlandsche Bank is vastgesteld.

2. In het derde lid wordt "de Nederlandsche Bank" vervangen door "de Stichting Beleggers Compensatiefonds".

I

Artikel 29 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. De Stichting Beleggers Compensatiefonds verhaalt, voor zover mogelijk, de aan haar ingevolge artikel 27, derde lid, overgedragen vorderingen of de rechten waarin zij overeenkomstig artikel 3:261, vierde lid, van de wet is getreden, op de betalingsonmachtige financiële onderneming of op derden ten aanzien waarvan de betreffende rechten tot teruggave of terugbetaling kunnen worden ingeroepen.

2. In het tweede lid wordt "de Nederlandsche Bank" vervangen door "de Stichting Beleggers Compensatiefonds".

3. Na het tweede lid wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Voor zover na de terugbetaling aan financiële ondernemingen die een bijdrage hebben gedaan baten resteren, komen deze ten goede aan het Beleggers Compensatiefonds.

J

Het zevende lid in bijlage A komt als volgt te luiden:

7. Rechtspersonen van zodanige omvang dat zij geen verkorte balans overeenkomstig artikel 395a van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek mogen opstellen.

K

Na bijlage A wordt een bijlage ingevoegd, luidende:

Bijlage AA. behorend bij artikel 12, eerste lid, artikel 14, eerste lid en artikel 16, tweede en derde lid

1. Berekening van de bijdragen aan het Beleggers Compensatiefonds bedoeld in artikel 16, derde lid

De door financiële ondernemingen ingevolge artikel 16, derde lid, verschuldigde bijdragen wordt jaarlijks berekend met behulp van de volgende formule. Indien het Beleggers Compensatiefonds haar doelomvang, genoemd in artikel 16, eerste lid, heeft bereikt, wordt in dat jaar geen bijdrage geheven.

$$bbcf(i,t) = (\sum_i gb(i,t) \times 0,003) - sbcf(t)) \times t/T \times (gb(i,t)/\sum_i gb(i,t))$$

waarin:

t = het jaar, uitgedrukt in het nummer tussen 1 en T gelegen dat correspondeert met het jaar waarin de bijdrage wordt geheven;

$bbcf(i,t)$ = de door de financiële onderneming i verschuldigde bijdrage in jaar t ;

T = het aantal jaren waarin het Beleggers Compensatiefonds opgebouwd wordt, vast te stellen door DNB met een maximum van $T = 10$ en waarbij $T = 1$ zonder dat DNB dit hoeft vast te stellen als $(\sum_i gb(i,t) \times 0,003) - sbcf(t)) < (1/20 \times \sum_i gb(i,t))$

$gb(i,t)$ = de gemiddelde van de omvang van de gedekte beleggingen van een financiële onderneming i op de kwartaaleinden in het jaar voorafgaand aan jaar t ;

$sbcf(t)$ = de feitelijke omvang van het Beleggers Compensatiefonds per 31 december van het jaar voorafgaand aan jaar t .

2. Berekening van de buitengewone bijdragen, bedoeld in artikel 12, eerste lid, en artikel 14, eerste lid

De door een financiële onderneming ingevolge artikel 12, eerste lid, artikel 14, eerste lid, verschuldigde buitengewone bijdragen worden berekend met behulp van de volgende formule:

$$epb(i) = (gb(i)/\sum gb(i)) \times fb$$

waarin:

$epb(i)$ = de door de financiële onderneming i verschuldigde buitengewone bijdragen nadat het beleggerscompensatiestelsel in werking is gesteld op grond van artikel 3:260, eerste lid, van de wet.

$gb(i)$ = de omvang van de gedekte beleggingen, die de financiële onderneming heeft overlegd met een door De Nederlandsche Bank te bepalen peildatum voorafgaand aan het moment waarop het beleggerscompensatiestelsel in werking is gesteld op grond van artikel 3:260, eerste lid, van de wet;

fb = het te heffen bedrag als bedoeld in artikel 11, derde lid, dan wel artikel 13, derde of vierde lid;

en waarbij geldt dat:

a. indien artikel 11, derde lid, van toepassing is:

i = de banken, bedoeld in artikel 11, derde lid;

b. indien artikel 13, derde lid, van toepassing is:

i = de financiële ondernemingen die geen bank zijn als bedoeld in artikel 13, derde lid;

c. indien artikel 13, vierde lid van toepassing is:

i = de financiële ondernemingen als bedoeld in artikel 13, vierde lid.

Hierbij worden de gedekte beleggingen van de betalingsonmachtige financiële onderneming voor wie de Nederlandsche Bank op grond van artikel 3:260, eerste lid, van de wet het beleggerscompensatiestelsel in werking heeft gesteld, niet meegeteld. Indien de Nederlandsche Bank op grond van artikel 11, zevende lid, of artikel 13, achtste lid, bepaalt dat bijdragen lager dan en door haar vast te stellen bedrag niet hoeven te worden voldaan, wordt $\sum gb(i)$ vastgesteld zonder de gegevens van de financiële ondernemingen die niet hoeven bij te dragen, mee te tellen.

3. Berekening van de toetredingsbijdrage bedoeld in artikel 16, tweede lid

De door een financiële onderneming als bedoeld in artikel 8, eerste lid, ingevolge artikel 16, tweede lid, verschuldigde toetredingsbijdrage wordt berekend met behulp van de volgende formule:

$$tb(i) = vb + (gb(i,t) - vb/0,003) \times 0,003$$

met dien verstande dat $tb(i)$ niet lager is dan vb ;

en waarin:

t = de datum waarop het beleggerscompensatiestelsel van toepassing wordt op de financiële onderneming i;

$tb(i)$ = de toetredingsbijdrage van financiële onderneming i;

vb = een door de Nederlandsche Bank vastgesteld bedrag;

$gb(i,t)$ = de omvang van de gedekte beleggingen van financiële onderneming i op datum t.

L

In bijlage C wordt "In de ministeriële regeling, bedoeld in artikel 29.12, vierde lid, kunnen aanvullende risicoindicatoren worden vastgesteld," vervangen door "De Nederlandsche Bank stelt nadere regels ten aanzien van aanvullende risicoindicatoren, bedoeld in artikel 29.12, vierde lid,".

ARTIKEL II

Het **Besluit bekostiging financieel toezicht 2019** wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 12a wordt "Depositogarantiestelsel: banken" vervangen door "Vangnetregelingen: banken"

B

In bijlage 2, onderdeel A, wordt "4. Depositogarantiestelsel: banken" vervangen door "4. Vangnetregelingen: banken".

C

In bijlage 2, onderdeel B, wordt "4. Depositogarantiestelsel: banken" vervangen door "4. Vangnetregelingen: banken".

ARTIKEL III

Het **Besluit prudentiële regels Wft** wordt als volgt gewijzigd:

Aan artikel 130 wordt een lid toegevoegd, luidende:

14. De financiële ondernemingen bedoeld in artikel 3:258 van de wet verstrekken gegevens ten behoeve van het beleggerscompensatiestelsel, bedoeld in artikel 3:259, eerste lid, van de wet, betreffende de gelden en financiële instrumenten die worden gecompenseerd uit hoofde van het beleggerscompensatiestelsel.

ARTIKEL IV

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Dit besluit wordt aangehaald als: Wijzigingsbesluit beleggerscompensatiestelsel.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Financiën,

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

§ 1. Inleiding

Dit wijzigingsbesluit voorziet in een aantal verbeteringen van de regelgeving ten aanzien van het beleggerscompensatiestelsel (hierna: BCS). De regelgeving ten aanzien van het BCS volgt uit de implementatie van de richtlijn beleggerscompensatiestelsels (hierna: de BCS-richtlijn)¹ en is opgenomen in Deel 3 van de Wet op het financieel toezicht (hierna: de Wft) en hoofdstuk 6 van het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft (hierna: Bbpm). De BCS-richtlijn verplicht iedere lidstaat, op basis van minimumharmonisatie, om een BCS te hebben dat de kleine belegger een ondergrens aan bescherming biedt in het geval dat een beleggingsonderneming niet in staat is haar verplichtingen jegens de belegger te voldoen. De bescherming van beleggers en het waarborgen van vertrouwen in het financiële stelsel worden gezien als belangrijke aspecten voor de goede werking van de interne markt van de Europese Unie. De BCS-richtlijn laat de lidstaten vrij in de vormgeving van het BCS-stelsel en met name de financiering daarvan. Daarom vormt dit wijzigingsbesluit geen herimplementatie van de richtlijn. De regels zijn toe aan een actualisatie op verschillende onderdelen, om een goed beheer van het beleggerscompensatiefonds (hierna: BCF) door de Stichting Beleggers Compensatiefonds en een goede uitvoering van het stelsel door de Nederlandsche Bank (hierna: DNB) te blijven waarborgen. DNB heeft in haar wetgevingsbrief van 2021 nadrukkelijk aandacht gevraagd voor deze wijzigingen.² Aan de wetgevingswens van DNB is opvolging gegeven met het voorstel voor de Wet tot wijziging van de Wet op het financieel toezicht in verband met aanpassing van een aantal bepalingen ten aanzien van het beleggerscompensatiestelsel (hierna: Wijzigingswet beleggerscompensatiestelsel). De regels omtrent het BCS in het Bbpm worden op verschillende deelonderwerpen tegelijkertijd geactualiseerd en verbeterd met dit wijzigingsbesluit. Er heeft geen algehele evaluatie en herziening van het stelsel plaatsgevonden.

Het beleggerscompensatiestelsel

De BCS-richtlijn verplicht zoals gezegd alle lidstaten ertoe over een of meer beleggerscompensatiestelsels te beschikken, waaraan wordt deelgenomen door beleggingsondernemingen die op basis van hun vergunning beleggingsdiensten mogen verlenen. Een dergelijk stelsel moet dekking verschaffen voor geld of financiële instrumenten die door een belegger toevertrouwd worden aan de betreffende beleggingsondernemingen. De noodzaak om terug te vallen op het BCS kan zich bijvoorbeeld voordoen in de situatie dat de onderneming failliet wordt verklaard³ en blijkt dat de verplichte scheiding tussen het eigen vermogen van de onderneming enerzijds en beleggingen en daarbij behorende gelden van de belegger anderzijds, die

¹ Richtlijn 97/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 maart 1997 inzake de beleggerscompensatiestelsels (PbEG 1997, L 084).

² DNB Wetgevingsbrief 2021 d.d. 18 maart 2021 met kenmerk T027-1504258312-1459, bijlage bij Kamerbrief wetgevingswensen DNB en AFM d.d. 21 april 2021, Kamerstukken II, 32 545, nr. 134.

³ Zulks onverminderd de regels en procedures die in elke lidstaat gelden voor de in geval van insolventie of liquidatie van een beleggingsonderneming te nemen beslissingen.

deze onderneming had moeten toepassen, ontbreekt of tekortschiet. In een dergelijk geval bestaat bijvoorbeeld het risico dat de beleggingen die afgescheiden hadden moeten zijn, alsnog in de failliete boedel vallen of niet meer beschikbaar zijn. Bepaalde beleggers worden in zo'n situatie door het BCS gecompenseerd. Dit geldt grofweg voor particuliere beleggers en kleine ondernemingen.⁴ Indien het BCS is geactiveerd, is de maximale vergoeding die beleggers voor hun beleggingen en de daarbij behorende gelden kunnen krijgen EUR 20.000 per belegger per falende onderneming. Dit is het minimale niveau van bescherming dat de BCS-richtlijn voorschrijft.⁵

Beleggingsondernemingen en andere financiële ondernemingen die beleggingsdiensten verlenen, nemen verplicht deel aan het BCS. In het Bbpm is gespecificeerd welke vorderingen van welke beleggers in aanmerking komen voor dekking onder het BCS. De deelnemende financiële ondernemingen dragen de kosten van het stelsel. Het financieringsmodel wordt hierna verder toegelicht. DNB is de uitvoerder van het stelsel. Welke reguliere administratieve taken en bijzondere handelingen DNB kan verrichten in het kader van deze uitvoering, is tevens gespecificeerd in het Bbpm. De Stichting Beleggers Compensatiefonds beheert het BCF.

De noodzaak tot actualisatie en verbetering van onderdelen van het BCS wordt hierna verder toegelicht in paragraaf 2. In paragraaf 3 worden de gevolgen van het wijzigingsbesluit besproken, met uitzondering van de financiële gevolgen en regeldruk, hetgeen aan bod komt in paragraaf 4. In paragraaf 5 wordt ingegaan op uitvoering en handhaving en worden de uitkomsten van de uitvoeringstoets van DNB besproken. In paragraaf 6 komen andere adviezen en de reacties op de internetconsultatie aan de orde. In paragraaf 7 wordt ingegaan op overgangsrecht en inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit.

§ 2. Hoofdpijnen van het wijzigingsbesluit

Met de Wijzigingswet beleggerscompensatie zijn wijzigingen aangebracht in de taakverdeling tussen DNB en de Stichting Beleggers Compensatiefonds in het financieringsmodel en is de rol van de Stichting Beleggers Compensatiefonds expliciet verankerd in de wet. Aangezien het Bbpm ook bepalingen over het financieringsmodel en de rolverdeling tussen de Stichting Beleggers Compensatiefonds en DNB bevat, moeten ook corresponderende aanpassingen worden gedaan aan de relevante artikelen in het Bbpm om het stelsel volledig en consistent te wijzigen.

De belangrijkste wijzigingen die dit Wijzigingsbesluit bevat, betreffen de genoemde rolverdeling tussen DNB en de Stichting Beleggers Compensatiefonds in het financieringsmodel, de doelomvang van het BCF van een absoluut getal naar een percentage van de gedekte beleggingen, en de systematiek voor de premieheffing ten behoeve van het BCS. Daarnaast worden een aantal andere wijzigingen gedaan die bijdragen aan een efficiëntere uitvoering van het BCS en consistentie met de BCS-richtlijn en de praktische organisatie rondom de andere Nederlandse vangnetregeling, het depositogarantiestelsel (hierna: DGS).

⁴ Artikel 9 van het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft en Bijlage A daarbij.

⁵ Zie artikel 4, eerste lid, BCS-richtlijn.

Rolverdeling DNB en Stichting Beleggers Compensatiefonds

Met de Wijzigingswet beleggerscompensatiestelsel⁶ zijn aanpassingen gedaan aan de Wft waardoor in een uitkeringsscenario geen overtreding van artikel 123 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: het Verdrag) zal worden begaan door DNB. Artikel 123 van het Verdrag verbiedt onder meer de centrale banken uit de eurozone om (de verplichtingen van) andere publiekrechtelijke lichamen te (voor)financieren. De Wft schreef voor dat DNB voor de toepassing van het BCS de gelden zou voorschieten om aan in aanmerking komende beleggers uit te keren. In een concreet uitkeringsscenario zou dit een schending van het Verdrag kunnen opleveren. Om dit te voorkomen zijn een aantal artikelen uit de Wft gewijzigd. In het licht van het voorgaande worden de bepalingen die samenhangen met deze rolverdeling tussen DNB en de Stichting Beleggers Compensatiefonds ook aangepast in het Bbpm. Daarmee sluiten de betreffende artikelen weer aan bij de gewijzigde Wft.

Duaal financieringsmodel

Het BCS wordt gefinancierd door de aan het stelsel deelnemende financiële ondernemingen. Daarbij geldt een zogenaamde duale financieringsstructuur. Er wordt onderscheid gemaakt tussen (i) bepaalde categorieën financiële ondernemingen die geen bank zijn en (ii) banken die deelnemen omdat zij beleggingsdiensten verlenen. Voor de ondernemingen onder (i) geldt dat zij bijdragen aan een *ex ante* fonds, het BCF. In het Bbpm zijn de doelomvang van het fonds en de regels omtrent premieheffing opgenomen. Deze *ex ante* financiering geldt niet voor de banken genoemd onder (ii). Voor uitkeringen die worden gedaan bij een activatie van het BCS in verband met het falen van een deelnemende onderneming die geen bank is, geldt dat deze uitkeringen in eerste instantie worden gefinancierd uit het BCF. Indien de middelen in het *ex ante* fonds niet toereikend zijn voor de totale uitkering, dan zullen de uitkeringen worden gefinancierd met buitengewone bijdragen van alle deelnemende ondernemingen (dus deelnemende financiële ondernemingen die geen bank zijn en deelnemende banken). Indien er uitkeringen plaatsvinden onder het BCS in verband met het falen van een bank, dan financieren alle deelnemende banken de uitkeringen onder het BCS via buitengewone bijdragen (*ex post* bijdragen). De middelen in het BCF worden daarvoor niet gebruikt. Indien er geld wordt ontvangen van de falende onderneming (bijvoorbeeld uit de failliete boedel), dan komt dit weer ten goede aan het BCF of de deelnemende financiële ondernemingen (inclusief de banken) die hebben bijgedragen aan de uitkeringen aan beleggers, afhankelijk van de situatie.

Met dit wijzigingsbesluit wordt de duale financieringsstructuur niet gewijzigd; deze blijft voortbestaan. De duale structuur vindt zijn oorsprong in de verschillende aard en samenstelling van de twee groepen ondernemingen en de mogelijke verschillen in omvang van hun portefeuilles. Voor beleggingsondernemingen, waarvoor in veel gevallen een ander prudentieel kader en andere balansopbouw geldt dan voor banken, kan een *ex post* heffing impactvol zijn. Hun geringere draagkracht ten opzichte van (groot)banken, is reden om de financiering niet volledig via buitengewone bijdrages te laten verlopen. Voor hen kan het bestaande *ex ante* fonds besmettingsrisico's tijdens

⁶ [PM referentie kamerstuknummer wetsvoorstel en MvT na publicatie]

een uitkeringssituatie tegengaan.⁷ Het *ex ante* fonds kan bovendien een snelle en effectieve toepassing van het BCS waarborgen. Het inrichten van een *ex ante* fonds voor banken is daarentegen niet proportioneel. Anders dan bij het DGS geldt dat het BCS pas overgaat tot compensatie wanneer geen sprake was van correcte toepassing van vermogensscheiding door de betreffende bank of beleggingsonderneming. Daarmee is de drempel voor een uitkering onder het BCS hoger dan onder het DGS en is de kans kleiner dat het in praktijk tot een uitkering komt. Deze kleinere kans, afgezet tegen andere belangen zoals lastendruk, regeldruk en het Nederlandse vestigingsklimaat, zijn redenen om niet over te gaan tot inrichting van een *ex ante* fonds voor banken. Gezien de omvang van de activa onder beheer van banken, zou bij een *ex ante* financiering door banken aanzienlijke premies moeten worden geheven de eerste jaren om een fonds op te bouwen. Afgezet tegen de kleine kans dat uitkeringen onder het BCS plaatsvinden, zou dit leiden tot een lastendruk die nu onnodig wordt geacht.

Doelomvang fonds

De doelomvang van het BCF wordt met dit wijzigingsbesluit uitgedrukt in een percentage van de gedekte beleggingen onder het BCS. Tot op heden was de doelomvang uitgedrukt in een absoluut bedrag van EUR 11,3 miljoen. Om de voorgeschreven doelomvang op een toekomstbestendige wijze op te nemen in de regelgeving, wordt gekozen voor een relatieve doelomvang. Op die manier beweegt de doelomvang van het *ex ante* fonds mee met een toe- of afname van de gedekte beleggingen onder het vangnetstelsel. Daarmee is de doelomvang een realistischer afspiegeling van het gedekte risico en wordt de slagkracht van het BCF vergroot. De nieuwe doelomvang zal ook gepaard gaan met een wijziging van de heffingssystematiek voor de premieheffing voor het BCF, om een eerlijke en proportionele bijdrage van alle deelnemende ondernemingen (die geen bank zijn) aan het BCS te waarborgen. Daarbij is gekozen om voor de premie gebaseerd op gedekte beleggingen een gemiddelde te nemen van de gedekte beleggingen per kwartaaleindes, zodat fluctuaties in de gedekte beleggingen worden opgevangen. In deze nieuwe heffingssystematiek is tevens voorzien in een scenario dat er een nieuwe markttoetreder aansluit bij het BCS.

Kosten

Met de aanpassing aan het Besluit bekostiging financieel toezicht 2019 waarin dit wijzigingsbesluit voorziet, wordt de huidige praktijk gecodificeerd, waarbij banken de kosten dragen voor de doorlopende administratieve en personele bijstand van DNB aan het BCS. Momenteel worden deze kosten meegenomen onder de post DGS in de begroting en in de doorbelasting van kosten aan de sector. Er is grote overlap zit in de personen en taken ten aanzien van het DGS en het BCS. Met de aanpassingen uit dit wijzigingsbesluit wordt geformaliseerd dat de kosten die DNB maakt voor de uitvoering van *beide* vangnetregelingen ten laste komen van de aan het DGS deelnemende banken, als onderdeel van de doorlopende uitvoeringskosten. Reden hiervoor is dat de kosten voor het BCS beperkt zijn en het opsplitsen van de twee vangnetregelingen tot meer administratieve lasten en dus aanvullende kosten zou leiden aan de zijde van DNB en dus voor de sector. Er zullen banken zijn die wel deelnemen aan het DGS maar niet aan het BCS, terwijl zij via de doorbelasting van doorlopende uitvoeringskosten meebetalen aan beide vangnetregelingen. Gezien de beperkte omvang van deze kosten en omwille

⁷ Zie ook Nota van Toelichting bij het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft, Staatsblad 2006, 507, p. 33.

van efficiëntie is toch hiervoor gekozen.

Overig

Met de wijzigingen aan het Bbpm ten aanzien van het BCS wordt, waar opportuun en met inachtneming van de verschillende eigenschappen en kenmerken van de twee vangnetregelingen, meer aangesloten bij de Nederlandse opzet van het DGS en de rolverdeling tussen DNB als uitvoerder daarvan en het Depositogarantiefonds als beheerder van het depositogarantiefonds.

§ 3. Gevolgen

Verwachte feitelijke gevolgen

De aanpassingen van het financieringsmodel van het BCS hebben tot gevolg dat in praktijk een mogelijke inbreuk op artikel 123 van het Verdrag voorkomen kan worden (zie hierboven). Verder zijn de feitelijke gevolgen van de aanpassingen met dit wijzigingsbesluit beperkt, omdat bij codificatie van de taakverdeling en processen zoveel mogelijk wordt aangesloten bij de bestaande praktijk.

De wijziging van de doelomvang van het *ex ante* fonds voor deelnemende ondernemingen (die geen bank zijn) zal waarborgen dat de doelomvang in de toekomst zal meegroeien of -krimpen met de omvang van de gedekte beleggingen waarvoor het BCF kan worden aangewend. Daarmee is het fonds beter inzetbaar in de toekomst. De modernisering van de heffingssystematiek voor het BCF heeft niet tot gevolg dat de premies van bestaande deelnemers acuut toenemen of dat deelnemers moeten bijstorten. Nieuwe toetreders zullen een toetredingsbijdrage gaan betalen die in verhouding staat tot de omvang van de gedekte beleggingen die zij in portefeuille hebben. De financiële gevolgen van de wijziging van de premieheffingssystematiek worden besproken in paragraaf 4 hierna. In het kader van de heffingssystematiek wordt tevens de rapportageverplichting van financiële ondernemingen op het terrein van beleggerscompensatie verduidelijkt. In de praktijk zullen de rapportagelasten niet toenemen, aangezien DNB deze rapportage nu al uitvraagt op basis van een meer algemene grondslag. De juridische grondslag voor deze uitvraag wordt met dit wijzigingsbesluit echter gespecificeerd in het Besluit prudentiële regels Wft (hierna: Bpr).

Aangezien DNB de uitkering vanuit het BCS aan gedekte beleggers niet meer voorschiet, moet de Stichting Beleggers Compensatiefonds maatregelen kunnen nemen om de financiering van uitkeringen onder het BCS te allen tijde te kunnen waarborgen. Hiervoor kan de Stichting Beleggers Compensatiefonds overeenkomsten aangaan met derde partijen, zoals de Staat of een commerciële partij. Om dergelijke besluitvormingskwesties en mogelijkheden goed te reflecteren, moeten de statuten van de Stichting Beleggers Compensatiefonds worden geactualiseerd als gevolg van de met de Wijzigingswet beleggerscompensatiestelsel en dit wijzigingsbesluit doorgevoerde wijzigingen in de regelgeving.

Doenvermogen van burgers

Dit wijzigingsbesluit raakt aan aspecten van het doenvermogen van burgers. Doenvermogen is het vermogen om in actie te komen en vol te houden, zelfs bij tegenslagen. Het draait dan niet zozeer om cognitieve vermogens van mensen (zoals intelligentie of digitale vaardigheden), maar om niet-cognitieve vermogens. Dit

doenvermogen komt bij alle mensen sterk onder druk te staan bij te veel stress, zoals door levensgebeurtenissen. Er kunnen ook andere redenen zijn voor laag doenvermogen, zoals het hebben van een bepaalde beperking. Als mensen dan niet de juiste acties ondernemen, dan kan dat een kwestie zijn van (onvrijwillig) daartoe niet in staat zijn.

Het wijzigingsbesluit richt zich in eerste instantie tot DNB, de Stichting Beleggers Compensatiefonds en financiële ondernemingen die deelnemen aan het BCS. De connectie tussen de aanpassingen in dit wijzigingsbesluit tot beleggers die dekking genieten, is dus indirect. Desalniettemin zijn aspecten van doenvermogen relevant. De relevante doelgroepen die bescherming genieten onder het BCS zijn vooral particuliere beleggers en het kleinbedrijf.⁸ Het is in hun belang dat het vangnetstelsel goed, efficiënt en tijdig kan worden uitgevoerd door DNB. Daartoe zijn duidelijkheid over de organisatie en taakverdeling binnen de organisatie van het stelsel en een fonds met een omvang die meebeweegt met toe- of afname van het gedekte risico, van belang. Ook is tijdige uitkering door het BCS van belang voor de rechthebbende beleggers. Het wijzigingsbesluit bevordert dit alles.

§ 4. Financiële gevolgen en regeldruk

Met dit wijzigingsbesluit wordt de doelomvang van het *ex ante* fonds voor financiële ondernemingen die geen bank zijn, vastgesteld op een percentage van 0,3% van de onder het BCS gedekte beleggingen. Afgaande op de gegevens gerapporteerd aan DNB per peildatum 31 december 2024, zou deze verandering geen acute lastenverhoging opleveren voor de sector, omdat de hier gekozen relatieve doelomvang aansluit op de absolute omvang die het fonds op dat moment had. Door een eventuele stijging in de omvang van de gedekte beleggingen sinds de genoemde peildatum is het wel mogelijk dat een bijdrage geheven zal worden na inwerkingtreding van het wijzigingsbesluit. De wijzigingen hebben in potentie wel gevolgen voor toetredende financiële ondernemingen indien zij op het moment van toetreding al gedekte beleggingen hebben, omdat in de nieuwe toetredingsbijdrage daar ook rekening mee wordt gehouden en dit de hoogte van de toetredingsbijdrage beïnvloedt. De meeste toetreders zullen op het moment van toetreding nog starten met hun activiteiten die tot gedekte beleggingen leiden. Het kan echter ook zo zijn dat bijvoorbeeld door een wijziging van de vergunning of zetelverplaatsing een onderneming toetreedt die al een bestaande portefeuille heeft die onder de dekking kan vallen. De nieuwe berekeningswijze voor de toetredingsbijdrage is zodanig vormgegeven, dat de impact die de toetreding van een grote speler met bestaande portefeuille zal hebben op het totaal van de gedekte beleggingen wordt verdisconteerd in de toetredingsbijdrage en niet voor rekening komt van de andere deelnemende ondernemingen via de over dat jaar te betalen premie. De aanpassingen ten aanzien van de reikwijdtebepaling leiden er niet toe dat een nieuwe categorie ondernemingen onder het stelsel valt en premies moet gaan afdragen aan het fonds of buitengewone bijdragen moet betalen bij activatie van het BCS.

Verder wordt met dit wijzigingsbesluit de mogelijkheid geboden aan de Stichting Beleggers Compensatiefonds om overeenkomsten aan te gaan tot het verkrijgen van

⁸ Voor personen die in aanmerking komen voor dekking van hun vorderingen, zie artikel 9 juncto bijlage A van het Bbpm.

financiering van derden. Als het bestuur van de Stichting Beleggers Compensatiestelsel zou besluiten tot het aangaan van een kredietovereenkomst met een commerciële partij, dan leidt dat tot aanvullende kosten voor de Stichting Beleggers Compensatiefonds, die indirect bij de deelnemende ondernemingen landen.

De uitvoering van taken door DNB in het kader van het BCS gaat gepaard met kosten, die worden doorbelast aan de sector. Deze kosten zijn inclusief de financiële middelen die DNB verschaft aan de Stichting Beleggers Compensatiefonds op grond van artikel 3:259b, tweede lid van de wet. De totale kosten veranderen door de voorgestelde wijzigingen echter niet ten opzichte van de huidige praktijk. Zie verder paragraaf 3 voor de allocatie van deze kosten.

Regeldrukkosten

Bij het opstellen van dit wijzigingsbesluit is zoveel mogelijk rekening gehouden met de bestaande situatie. Daarom zullen de feitelijke gevolgen voor de regeldruk en de regeldrukkosten naar verwachting zeer beperkt zijn. De aanpassingen in dit wijzigingsbesluit resulteren niet in aanvullende regeldrukkosten. De rapportageverplichting voor financiële ondernemingen wordt weliswaar verduidelijkt, maar in de praktijk wordt deze rapportage op dit moment al uitgevraagd. De premieberekening vraagt om een uitsplitsing van de gedekte beleggingen per kwartaaleinde. Om de regeldruk te beperken worden deze gegevens één keer per jaar gerapporteerd. Zie ook paragraaf 2 en 3 voor verdere uitleg over de aanpassingen aan het Besluit bekostiging financieel toezicht 2019 en het Bpr.

§ 5. Uitvoering en handhaving

Dit wijzigingsbesluit is tot stand gekomen naar aanleiding van een wetgevingswens van DNB en in nauw overleg met DNB, die de uitvoerder is van het BCS. Ook is gesproken met de Stichting Beleggers Compensatiestelsel en met de Autoriteit Financiële Markten, die gedragstoezicht houdt op de deelnemende ondernemingen en vergunningen voor het verlenen van beleggingsdiensten verstrekt. Een concept van dit wijzigingsbesluit is in het kader van een uitvoerings- en handhavingstoets voorgelegd aan DNB.

DNB concludeert dat met het wijzigingsbesluit [PM]

De Autoriteit Financiële Markten (AFM) concludeert dat met het wijzigingsbesluit [PM]

§ 6. Advies en consultatie

Voorbereidende fase

Gedurende de voorbereiding van dit wijzigingsbesluit is, zoals gezegd, uitvoerig overleg gevoerd met DNB. Ook is gesproken met het bestuur van de Stichting Beleggers Compensatiestelsel en met de AFM. Tevens heeft in 2022 een gesprek plaatsgevonden met vertegenwoordigers van financiële ondernemingen die deelnemen aan het BCS. In dit gesprek is door deze vertegenwoordigers gewezen op mogelijke gevolgen voor regeldruk en de kosten daarvan. Mede naar aanleiding van het gesprek met vertegenwoordigers uit de sector en met het oog op lastendruk en het Nederlandse vestigingsklimaat is besloten om de duale financieringsstructuur van het BCS niet aan te passen met deze herziening.

Advies ATR

Een voorontwerp van het wijzigingsbesluit is voorgelegd aan het Adviescollege toetsing regeldruk (ATR). Hieruit is het volgende gebleken. [PM]

Algemene Rekenkamer

Gedurende de voorbereiding van de Wijzigingswet beleggerscompensatiestelsel en dit wijzigingsbesluit heeft overleg plaatsgevonden met de Algemene Rekenkamer om te beoordelen of separate consultatie nodig is in verband met het verder verankeren van de rol van de Stichting Beleggers Compensatiefonds in de wetgeving. De conclusie daarvan was dat geen formele consultatie nodig is, omdat geen sprake is van fundamentele nieuwe taken voor de Stichting Beleggers Compensatiefonds ten opzichte van de huidige praktijk. De Algemene Rekenkamer wordt gedurende het wetgevingstraject op de hoogte gehouden door het ministerie van Financiën.

Internetconsultatie

Een voorontwerp van dit wijzigingsbesluit is tezamen met een voorontwerp van de Wijzigingswet beleggerscompensatiestelsel openbaar geconsulteerd van [datum] tot [datum]. [PM]

§ 7. Overgangsrecht en inwerkingtreding

De meeste bepalingen uit dit wijzigingsbesluit vereisen geen wijziging van de feitelijke situatie, waardoor overgangsrecht niet noodzakelijk is.

Dit wijzigingsbesluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat zo dicht mogelijk ligt op de inwerkingtredingsdatum van de Wijzigingswet beleggerscompensatiestelsel. Dat tijdstip wordt bepaald in lijn met het kabinetsbeleid inzake vaste verandermomenten en de minimuminvoeringstermijn.

ARTIKELSGEWIJS

ARTIKEL I (Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft)

A

Onderdeel A voegt vijf nieuwe definities toe aan artikel 7k, eerste lid, van het Bbpm. De toevoeging van deze definities is wenselijk om een duidelijke en consistente formulering van de volgende artikelen te waarborgen. Naast de voornoemde nieuwe definities, vergt de bestaande definitie van "uitvoeringsverordening rapportage kapitaalvereisten" aanpassing. Deze definitie verwees voorheen naar Uitvoeringsverordening (EU) nr. 680/2014. Die uitvoeringsverordening is echter inmiddels ingetrokken, en vervangen door Uitvoeringsverordening (EU) nr. 2021/451⁹, waarnaar verwezen dient te worden.

⁹ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 2021/451 van de Commissie van 17 december 2020 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen voor de toepassing van Verordening (EU) nr.

Het tweede lid van artikel 7k kan komen te vervallen, omdat artikel 1:1a Wft nu bepaalt dat een wijziging van een in de Wft of de daarop berustende bepalingen aangehaalde EU-richtlijn voorgaat op de toepassing van de Wft en de daarop rustende bepalingen gelden met ingang van de datum waarop aan de betrokken wijziging van een EU-richtlijn uitvoering moet zijn gegeven, tenzij bij ministerieel besluit, dat in de Staatscourant wordt bekendgemaakt, een ander tijdstip wordt vastgesteld.

B

Artikel 8 bepaalt op welke financiële ondernemingen het BCS van toepassing is. In artikel 8, eerste lid, zijn onderdelen a tot en met c gewijzigd.

Voor onderdeel a is het volgende van belang. In dit artikel staat een verwijzing naar artikel 2:97, eerste lid, onderdeel c, Wft. Deze verwijzing is aangepast omdat dit onderdeel is vervallen. Gelet op de inhoud van deze verwijzing in artikel 8, die kort gezegd betrekking heeft op banken aan wie het is toegestaan om beleggingsdiensten te verlenen, dient verwezen te worden naar de artikelen 2:13 en 3:33 van de Wft. Op grond van deze artikelen kunnen banken op basis van hun (aangevulde) bankvergunning ook beleggingsdiensten verlenen.

Artikel 8, eerste lid, onderdeel b, is een implementatie van artikel 12, tweede lid, van de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen en artikel 12, tweede lid, van de richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten. In artikel 8, eerste lid, onderdeel b, was opgenomen dat het BCS van toepassing is op beheerders van beleggingsinstellingen die individuele vermogens beheren of andere activiteiten verrichten of diensten verlenen als bedoeld in artikel 2:67a, tweede lid, Wft. Op grond van artikel 12, tweede lid, van de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen is echter het BCS alleen van toepassing indien de beheerder individuele vermogens beheert. Derhalve is in artikel 8, eerste lid, onderdeel b, opgenomen dat uitsluitend in het geval dat beheerders van beleggingsinstellingen of beheerders van icbe's op basis van hun vergunning individuele vermogens beheren, het BCS van toepassing is.

Ook de verwijzing in het eerste lid, onderdeel c, naar artikel 2:97, eerste lid, onderdeel b, van de Wft is niet meer correct en is vervangen door een verwijzing naar artikel 3:110, vijfde lid, Wft.

C

In artikel 10, tweede lid, van het Bbpm wordt een verwijzing aangepast. Er werd abusievelijk verwezen naar artikel 3:260, tweede lid, van de Wft in plaats van naar het eerste lid van dat artikel.

575/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de rapportage aan de toezichhoudende autoriteit door instellingen en tot intrekking van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 680/2014 (PbEU 2021, L 97).

D

Met dit onderdeel worden de artikelen 11 tot en met 17a van het Bbpm opnieuw vastgesteld. Daarbij wordt de inhoud van deze artikelen aangepast en opnieuw geordend. Een deel van de heffingssystematiek is van de artikelen overgeheveld naar een nieuwe bijdrage AA, en vormgegeven aan de hand van formules in plaats van uitgeschreven procedures. In de nieuwe vormgeving vervalt de rol voor de 'representatieve vertegenwoordigingen'. Deze keuze is ingegeven door de wens om een efficiënt proces te waarborgen en daarbij is gekeken naar het voorbeeld van het DGS, waar ook geen sprake is van dergelijke betrokkenheid. De sector is vertegenwoordigd in het bestuur van de Stichting Beleggers Compensatiefonds en tegen besluiten van DNB in het kader van het BCS staan reguliere rechtsmiddelen open.

(Artikel 11)

Artikel 11 wordt gewijzigd in verband met de herziene rolverdeling tussen de Stichting Beleggers Compensatiefonds, die de fondsmiddelen beheert, en uitvoerder DNB, zoals beschreven in het algemene deel van deze toelichting. Onder het nieuwe artikel 11 geldt dat in geval van uitkeringen aan beleggers in verband met een BCS-activatie voor een falende bank, deze uitkeringen ten laste komen de Stichting Beleggers Compensatiefonds. De deelnemende banken aan het BCS zullen daartoe buitengewone bijdragen betalen aan de Stichting Beleggers Compensatiefonds. Zodra DNB het BCS activeert en de bijdragen zijn betaald aan de Stichting Beleggers Compensatiefonds, stelt de stichting deze onverwijld ter beschikking aan DNB. Aangezien DNB de uitkeringen vaststelt en de praktische uitkering regelt, moet de Stichting Beleggers Compensatiefonds ervoor zorgen dat DNB op eerste verzoek de beschikking krijgt over de middelen om uitkeringen te kunnen verrichten. Het vijfde tot en met zevende lid corresponderen met het vierde, vijfde en zevende lid van het oude artikel 11 en geven DNB flexibiliteit voor maatwerk, afhankelijk van de feitelijke situatie.

(Artikel 12)

In het gewijzigde artikel 12 en bijlage AA, eerste deel, wordt de nieuwe heffingssystematiek voor de buitengewone bijdragen van banken in een uitkeringsscenario als bedoeld in artikel 11 geregeld. Voorheen werd de heffingssystematiek voor buitengewone bijdrages geregeld in artikel 12, eerste lid. DNB stelde daarbij een omslagpercentage vast aan de hand van gerapporteerde bankbalansen, waarbij 'representatieve vertegenwoordigingen' geconsulteerd konden worden. Met de wijziging van artikel 12, wordt de heffingssystematiek verder uitgewerkt in een bijlage en wordt geen gebruik meer gemaakt van de groep 'representatieve vertegenwoordigingen'. De bijdrage van individuele banken wordt bepaald door het te heffen bedrag te verdelen naar rato van de omvang van de gedekte beleggingen van deze banken. DNB bepaalt de peildatum van omvang van de gedekte beleggingen op een tijdstip voorafgaand aan het tijdstip van het besluit tot activatie van het BCS, volgend uit bijlage AA, tweede deel, van het Bbpm. Verder wordt verwezen naar de toelichting bij onderdeel Q.

Conform het tweede lid kan DNB ook een voorlopig voorschot vragen van banken, dat door de banken direct aan de Stichting Beleggers Compensatiefonds dient te worden

betaald, die het vervolgens weer beschikbaar stelt voor uitkering aan beleggers. Dit borgt dat financiële middelen snel beschikbaar zijn voor uitkering als al spoedig duidelijk is welke vergoeding aan beleggers toekomt. De wijziging leidt ertoe dat DNB geen bedragen meer voorfinanciert uit eigen middelen voor het BCF en geen schending van artikel 123 van het Verdrag wordt veroorzaakt bij een eventuele toekomstige uitkering onder het BCS.

(Artikel 13)

Artikel 13 wordt opnieuw geformuleerd. In dit artikel 13 wordt voorgeschreven wat er gebeurt bij een uitkeringssituatie waarin het gaat om een betalingsonmachtige financiële onderneming die geen bank is. Uitkeringen aan beleggers van een betalingsonmachtige financiële onderneming die geen bank is, worden in eerste instantie gefinancierd uit het *ex ante* fonds (het BCF) dat is opgebouwd. Als de middelen in het fonds niet toereikend zouden zijn, dan wordt net als bij artikel 11 geregeld dat buitengewone bijdragen van de sector worden geheven en betaald aan de Stichting Beleggers Compensatiefonds. De tijdslijnen die gelden voor uitkering onder het BCS geven daartoe de ruimte. DNB zal na deze wijziging van het artikel geen bedragen meer voorfinancieren uit eigen middelen. De wijzigingen maken duidelijk wat de taken van de Stichting Beleggers Compensatiefonds zijn in deze situatie. De buitengewone bijdragen worden in een dergelijk geval geheven van zowel deelnemende banken als deelnemende financiële ondernemingen die geen bank zijn. DNB, als uitvoerder van het stelsel, stelt de buitengewone bijdragen vast en heft deze ter betaling door de betreffende financiële ondernemingen aan de Stichting Beleggers Compensatiefonds. Voor de buitengewone bijdragen wordt verwezen naar artikel 14, dat verwijst naar de nieuwe bijlage AA. Uit de formules opgenomen in deze bijlage AA blijkt dat DNB bij het vaststellen van de hoogte van de benodigde bijdragen van deelnemende financiële ondernemingen een datum voorafgaand aan het tijdstip van het besluit tot activatie van het BCS als peilmoment zal aanhouden. Het derde en vierde lid corresponderen met het eerste lid, onderdeel b, en het tweede lid van het oude artikel 13. Het zesde tot en met achtste lid corresponderen met het vierde, vijfde en zevende lid van het oude artikel 13 en geven DNB flexibiliteit voor maatwerk, afhankelijk van de feitelijke situatie.

(Artikel 14)

In het met dit onderdeel gewijzigde artikel 14 en bijlage AA, tweede deel, wordt de nieuwe heffingssystematiek voor de buitengewone bijdragen van financiële ondernemingen voor een uitkeringsscenario als bedoeld in artikel 13 geregeld. Uit de nieuw bijlage AA volgt dat de bijdrage van individuele financiële ondernemingen wordt bepaald door het te heffen bedrag te verdelen naar rato van de omvang van de gedekte beleggingen van deze ondernemingen. Tevens volgt daaruit dat DNB de peildatum voor de omvang van de gedekte beleggingen bepaalt op de meest recente rapportagedatum voorafgaand aan het tijdstip van het besluit tot activatie van het BCS. Verder wordt verwezen naar de toelichting bij onderdeel Q.

Conform het tweede lid kan DNB ook een voorlopig voorschot vragen van financiële ondernemingen. Dit borgt dat financiële middelen snel beschikbaar zijn voor uitkering als al spoedig duidelijk is welke vergoeding aan beleggers toekomt. DNB schiet hier ook

geen bedragen meer voor; de financiering loopt geheel via de Stichting Beleggers Compensatiefonds.

(Artikel 15)

Het gewijzigde artikel 15 is een uitwerking van artikel 3:259b van de wet en beschrijft de taken en bevoegdheden van de Stichting Compensatiefonds en DNB in relatie tot het BCF en tot elkaar. Ook dit onderdeel draagt bij aan een verdere verankering van het BCF en de Stichting Beleggers Compensatiefonds in het regelgevend kader.¹⁰ Daarbij is – voor zover passend – omwille van efficiëntie en personele overlap bij DNB aangesloten bij de organisatie en gemaakte keuzes ten aanzien van het DGS, waar DNB tevens uitvoerder van is. Voorheen bevatte artikel 15 de heffingssystematiek voor buitengewone bijdragen van alle financiële ondernemingen. De nieuwe heffingssystematiek, waarbij geen gebruik meer wordt gemaakt van representatieve vertegenwoordigingen, is opgenomen in artikel 14 en bijlage AA.

(Artikel 16)

Met dit onderdeel wordt de doelomvang van het BCF opnieuw vastgesteld. De absolute omvang van EUR 11,3 miljoen wordt vervangen door een relatieve doelomvang van 0,3 procent van de waarde van de onder het BCS gedekte beleggingen. De reden hiervoor is dat een relatieve doelomvang toekomstbestendiger is dan een absoluut bedrag. Daarmee voorziet de regelgeving in een doelomvang die beter in verhouding staat tot het gedekte risico. Bij een sterke groei van de gedekte beleggingen in de Nederlandse markt groeit de hoogte van de doelomvang van het fonds automatisch mee. Dit vergroot de slagkracht van het BCF en daarmee de betrouwbaarheid en efficiëntie van het BCS als geheel. De keuze voor 0,3% is ingegeven door het feit dat daarmee het BCF voldoende gevuld is op basis van omvang van de huidige gedekte beleggingen. Het gekozen percentage correspondeert dus met de bestaande omvang van het fonds in absolute zin. Daarmee gaat deze wijziging niet gepaard met eenmalige aanvullende heffingen om aan de nieuwe doelomvang te voldoen.

Een toetredingsbijdrage zorgt ervoor dat nieuwe toetreders direct na toetreding bijdragen aan de financiering van het BCS, ongeacht of het doelniveau van het BCF is bereikt. Dit borgt een gelijk speelveld. De omvang van deze bijdrage wordt mede gebaseerd op de omvang van de gedekte beleggingen van de toetredende onderneming. Het kan zijn dat een toetredende partij nog geen gedekte beleggingen heeft, maar er kan ook sprake zijn van een bestaande portefeuille die onder de dekking van het BCS komt te vallen (bijvoorbeeld door zetelverplaatsing). Hierdoor wordt voorkomen dat bestaande ondernemingen moeten bijdragen aan een eventueel tekort in het BCF als gevolg van de toetredende onderneming. Zie ook de uitleg in paragraaf 3 hierboven.

In het derde lid wordt geregeld dat DNB alleen een jaarlijkse heffing oplegt als het BCF niet voldoet aan de doelomvang. Hiermee wordt voorkomen dat in een kalenderjaar aan alle financiële onderneming die bijdragen aan het BCF een beschikking moet worden gestuurd, terwijl het BCF op het peilmoment voldoende middelen bevat. In het vierde lid wordt, net als voorheen in het Bbpm stond, geregeld dat DNB kan besluiten om kleine

¹⁰ [PM referentie MvT Wijzigingswet beleggerscompensatiestelsel na publicatie]

bedragen niet te heffen. Het derde en vierde lid dragen bij aan een doelmatig en efficiënt beheer van het BCF.

In het vijfde lid wordt geregeld dat DNB, in overleg met de Stichting Beleggers Compensatiefonds, de bevoegdheid heeft om te besluiten dat een overschot in het BCF wordt terugbetaald aan de sector. DNB kan gebruik maken van deze bevoegdheid, maar is hiertoe niet verplicht. Het kan zijn dat de administratieve kosten voor het terugbetalen van het overschot hoger zijn dan een aanwezig overschot, of dat DNB van mening is dat het belang van een solide fonds en de goede inzetbaarheid van het BCF onder de heersende marktomstandigheden een overschot rechtvaardigen.

(Artikel 17)

Het eerste lid regelt dat de bijdrage van financiële ondernemingen (banken en niet-banken) in een kalenderjaar niet hoger is dan 3% van haar eigen vermogen op de relevante peildatum. Dit was voor banken voorheen gemaximeerd op 5%. Gekozen is de maximering van de jaarlijkse bijdrage gelijk te trekken voor alle financiële ondernemingen die zijn aangesloten bij het BCS. Een maximering is nodig om besmettingsrisico's voor andere financiële ondernemingen die deelnemen aan het BCS als gevolg van een activatie van het stelsel en een uitkeringsscenario waarin buitengewone bijdrages worden geheven, te voorkomen. Immers, indien andere financiële ondernemingen geconfronteerd worden met een buitengewone bijdrage die relatief hoog is ten opzichte van hun eigen vermogen, dan kan dat gevolgen hebben voor hun eigen financiële positie. Het kan zijn dat deze buitengewone bijdrage ten koste gaat van hun winst of buffers en hun financiële positie in gevaar brengt. Daarom is een cap gerechtvaardigd. Indien een hogere buitengewone bijdrage nodig zou zijn dan kan worden opgehaald binnen één kalenderjaar, dan wordt deze uitgespreid over meerdere kalenderjaren als gevolg van deze bepaling. Een eventueel tekort voor het BCS (ten opzichte van de doelomvang) kan in de tussentijd worden gedicht met externe financiering, waarin het derde lid voorziet (zie hieronder).

Het tweede lid regelt dat het percentage genoemd in het eerste lid voor een individuele financiële onderneming kan worden verlaagd, indien de solvabiliteitspositie of liquiditeitspositie van een bank, of de solvabiliteitspositie van een financiële onderneming als bedoeld in artikel 8 die geen bank is, daartoe aanleiding geeft. Dit is ter discretie van DNB. Als DNB ten aanzien van een individuele financiële onderneming bepaalt dat dit nodig is, dan vormt dit onderdeel van de beschikking waarmee de bijdrage voor deze onderneming wordt vastgesteld en is het dus een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht.

Het derde lid introduceert de mogelijkheid dat de Stichting Beleggers Compensatiefonds overeenkomsten kan aangaan met derde partijen ten behoeve van de financiering van uitkeringen onder het BCS. Dit betreft aldus een uitbreiding van de bestaande financieringsmogelijkheden van het BCF. Daarmee wordt het mogelijk dat, indien de middelen in het fonds niet toereikend zijn en de buitengewone bijdragen uit de sector niet tijdig geïnd kunnen worden of ontoereikend zijn, de Stichting Beleggers Compensatiefonds het tekort zou kunnen lenen bij de Staat der Nederlanden of bij een commerciële kredietverstrekker, telkens door middel van een daartoe gesloten overeenkomst. Het bestuur van de Stichting Beleggers Compensatiefonds is

verantwoordelijk voor een financieringsplan en maakt de keuze of gebruik wordt gemaakt van deze optie. De vraag wanneer buitengewone bijdragen uit de sector niet tijdig geïnd kunnen worden, is afhankelijk van de omstandigheden van het geval. Per uitkeringssituatie wordt door de Stichting Beleggers Compensatiefonds en DNB bezien of en wanneer buitengewone bijdragen nodig zijn, om de naleving van de uitkeringstermijn te kunnen waarborgen. Een vergelijkbare mogelijkheid voor het afsluiten van kredietfaciliteiten bestaat reeds ten behoeve van de financiering van het DGS en is neergelegd in artikel 29.14, vierde lid, van het Bbpm. Voor het BCS wordt hierbij aangesloten.

(Artikel 17a)

Dit onderdeel regelt de rapportagegrondslag voor het BCS. Voor de berekening van de in artikel 12, eerste lid, artikel 14, eerste lid, artikel 16, tweede lid en derde lid bedoelde bijdragen, maakt DNB gebruik van de omvang van de gedekte beleggingen van de financiële onderneming zoals vastgelegd in bijlage AA van het besluit. Artikel 17a regelt dat DNB hiervoor gebruik maakt van de staten, bedoeld in artikel 130, veertiende lid, van het Bpr, die de financiële onderneming heeft overgelegd. Als een financiële onderneming verzuimd heeft om een opgave te doen van de omvang van de beleggingen die in aanmerking komen voor het BCS, dan kan DNB een schatting maken van de omvang van de gedekte beleggingen voor de berekening van de bijdrage. Hierbij is voor de consistentie en de volledigheid aansluiting gezocht bij de regels ten aanzien van het DGS.

E

Dit onderdeel regelt dat de communicatie met beleggers wordt aangepast aan de hedendaagse communicatiemiddelen. Daarbij blijft het zo dat er altijd een bericht zal worden geplaatst in ten minste één landelijk nieuwsblad, zodat ook minder digitaal vaardige mensen op de hoogte kunnen zijn. Het vierde lid wordt verduidelijkt. De eerdere formulering gaf geen duidelijkheid over wanneer een aanvrager in verzuim is en wanneer niet.

F en G

Met deze onderdelen wordt verduidelijkt dat het peilmoment van de vaststelling van de waarde van vorderingen van beleggers gelijk is aan het moment waarop DNB op grond van artikel 3:260, eerste lid, van de wet heeft besloten tot het in werking stellen van het beleggerscompensatiestelsel.

H

Dit onderdeel bevat twee wijzigingen aan artikel 27 ten aanzien van de rolverdeling tussen DNB en de Stichting Beleggers Compensatiefonds. De achtergrond hiervan wordt beschreven in het algemene deel van deze toelichting. Daarnaast wordt de opzet van het eerste lid aangepast in lijn met de strekking van artikel 9, tweede lid, van de BCS-richtlijn. Daaruit volgt namelijk dat de termijn van maximaal drie maanden voor het doen van een uitkering onder het BCS is gekoppeld aan het moment dat de geldigheid

en het bedrag van de vergoeding zijn vastgesteld. Met de onderhavige wijziging wordt daarbij aangesloten.

I

Ook de wijzigingen in dit onderdeel hangen samen met de aangepaste rolverdeling tussen DNB en de Stichting Beleggers Compensatiefonds. De achtergrond hiervan wordt beschreven in het algemene deel van deze toelichting. Verder bevatte het eerste lid van artikel 29 een gedateerde verwijzing naar artikel 3:261 Wft, die hierbij wordt aangepast. Oorspronkelijk werd verwezen naar het derde lid van artikel 3:261 Wft, maar subrogatie is nu geregeld in het vierde lid.

J

Met dit onderdeel wordt het zevende lid van Bijlage A aangepast. Het betreft een technische wijziging. Rechtspersonen die geen verkorte balans mogen opstellen, zijn uitgesloten van het BCS. Dit wordt geregeld in het zevende lid van Bijlage A. In dat lid wordt verwezen naar Richtlijn nr. 78/660/EEG. Deze richtlijn is niet langer van kracht en vervangen door Richtlijn 2013/34/EU. Laatstgenoemde richtlijn is geïmplementeerd in Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek. Voorgesteld wordt daarom om te verwijzen naar het relevante artikel uit Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek.

K

Met dit onderdeel wordt een nieuwe bijlage toegevoegd aan het Bbpm, waarin concreet geregeld wordt hoe de bijdragen bedoeld in artikel 12, eerste lid, artikel 14, eerste lid en artikel 16, tweede en derde lid, worden berekend door DNB. Eerder werd de heffingssystematiek in de artikelen zelf beschreven. De nieuwe vorm is efficiënter en op voorhand duidelijker.

Indien de beschikbare financiële middelen in het fonds in een kalenderjaar niet ten minste gelijk zijn aan de doelomvang, dan kan DNB overgaan tot het vaststellen en heffen van bijdrages aan het BCF. De berekeningswijze voor dergelijke heffingen wordt op grond van artikel 16, derde lid, geregeld in Bijlage AA, eerste deel. De berekening regelt dat de totale benodigde bijdrage aan het fonds wordt verdeeld over de financiële ondernemingen bedoeld in artikel 8 die geen bank zijn, naar rato van de gedekte beleggingen van deze ondernemingen. Als grondslag wordt gebruikt het gemiddelde van de gedekte beleggingen per kwartaaleindes van het jaar voorafgaande aan het jaar waarin de bijdrage wordt geheven.

Indien het verschil tussen de daadwerkelijke fondsomvang en de doelomvang van het fonds kleiner is dan 5% (1/20), kan DNB financiële ondernemingen vragen het fonds in één jaar aan te vullen zonder dat DNB het aantal jaar (T) waarin het fonds de doelomvang moet bereiken, hoeft vast te stellen. Als het tekort groter is dan of gelijk is aan 5% (1/20), dan dient DNB wel een besluit te nemen over het aantal jaar (T) waarin het fonds de doelomvang moet bereiken. Het aantal jaar (T) is minimaal één en maximaal tien jaar.

De berekeningswijze voor de buitengewone bijdragen bedoeld in artikel 12, eerste lid, en artikel 14, eerste lid, is in Bijlage AA, tweede deel, opgenomen. De berekening regelt dat het te heffen bedrag wordt verdeeld naar rato van de gedekte beleggingen van de financiële ondernemingen bedoeld in artikel 11, derde lid, artikel 13, derde lid, en artikel 13, vierde lid. DNB bepaalt de peildatum voor de gedekte beleggingen voor deze berekening. De betalingsonmachtige financiële onderneming, waarvoor het BCS is geactiveerd hoeft geen buitengewone bijdrage te betalen.

De berekeningsmethode van de toetredingsbijdrage voorziet erin dat de toetredende financiële ondernemingen bedoeld in artikel 8 die geen bank zijn, minimaal een door DNB vast te stellen bedrag inleggen. De formule voor het berekenen van deze bijdrage is opgenomen in Bijlage AA, derde deel. De toetredingsbijdrage is 0,3% van de gedekte beleggingen van de toetredende onderneming op het moment van toetreden als dit bedrag hoger is dan de door DNB vastgestelde minimale bijdrage. Een minimumbijdrage voor alle toetreders is gerechtvaardigd, omdat het fonds per peildatum 31 december 2024 haar doelomvang al heeft bereikt en nieuwe toetreders anders – afhankelijk van de marktontwikkelingen – wellicht niet zouden bijdragen aan het fonds. Voorheen rekende DNB in praktijk een vast bedrag als toetredingsbijdrage. Met deze wijziging wordt de toetredingsbijdrage vormgegeven op een manier die consistent is met de relatieve doelomvang.

L

Dit onderdeel wordt gewijzigd om aan te sluiten bij de tekst van artikel 29.12, vierde lid, waarin DNB de bevoegdheid krijgt om nadere regels te stellen.

ARTIKEL II (Besluit bekostiging financieel toezicht 2019)

Voor een toelichting bij de wijzigingen aan het Besluit bekostiging financieel toezicht 2019 wordt verwezen naar het algemene deel van deze toelichting.

ARTIKEL III (Besluit prudentiële regels Wft)

Zoals toegelicht in het algemene deel van deze toelichting, wordt met de wijziging van artikel 130 Bpr de grondslag voor de uitvraag van rapportages ten behoeve van het BCS gespecificeerd.

De Minister van Financiën,